

1524/3798 - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ t : أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَبَعَثَ إِلَيْ نِسَائِهِ فَقُلْنَ: مَا مَعَنَا إِلَّا الْمَاءُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ r: مَنْ يَضْمُنْ أَوْ يُضِيفُ هَذَا؟ فَقَالَ رَجُلٌ مِّنَ الْأَنْصَارِ: أَنَا، فَانْطَلَقَ إِلَيْهِ أَمْرَأَتِهِ، فَقَالَ: أَكْرِمِي ضَيْفَ رَسُولِ اللَّهِ r فَقَالَتْ: مَا عِنْدَنَا إِلَّا قُوتُ صِبِّيَانِي، فَقَالَ: هَيَّئِي طَعَامَكِ، وَأَصْبِحِي سِرَاجَكِ، وَتَوَمِّي صِبِّيَانَكِ إِذَا أَرَادُوا عَشَاءً، فَهَيَّأْتُ طَعَامَهَا، وَأَصْبَحْتُ سِرَاجَهَا، وَتَوَمَّتُ صِبِّيَانَهَا، ثُمَّ قَامَتْ كَأَكَّهَا تُصْلِحُ سِرَاجَهَا فَأَطْفَأَتُهُ، فَجَعَلَاهَا يُرِيَانِهِ أَهْمَمَا يُأْكُلَانِ، فَبَاتَا طَاوِيْنِ، فَلَمَّا أَصْبَحَ عَدَا إِلَيْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: ضَرِحَ اللَّهُ الْلَّيْلَةَ أَوْ عَجِبَ، مِنْ فَعَالِكُمَا. فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ) [الحشر: 9].

1524.3798. Абу Хурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига бир киши келган эди, у зот аёлларига одам жўнатдилар. (Аёллари) «Бизда сувдан бошқа нарса йўқ», дейишди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ким буни ўзи билан олиб кетади? [ёки меҳмон қиласди?]» дедилар. Шунда ансорлардан бири: «Мен», деди ва уни аёлининг олдига олиб борди-да: «Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг меҳмонларига икром кўрсат», деди. У: «Гўдакларимнинг овқатидан бошқа нарсамиз йўқ», деди. У киши: «Таомингни тайёрла, чироғингни ёқ. Гўдакларинг кечки овқат истаб қолишиса, уларни ухлатиб қўй», деди. У таомини тайёрлади, чироғини ёқди ва гўдакларини ухлатди. Кейин чироғини тўғрилаётгандек бўлиб туриб, уни ўчириб қўйди. Иккови ўзларини унга (меҳмонга) еяётгандек кўрсатишиди ва тунни оч ҳолда ўтказишиди. Тонг отгач, у киши эрта билан Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига борган эди, у зот: «Аллоҳ бу кеча икковингиз қилган ишдан рози бўлди [ёки мамнун бўлди]», дедилар. Шунда Аллоҳ: «Ўзларининг ҳожатлари бўлса ҳам, (уларни) ўзларидан устун қўярлар. Ким ўз нафсининг зиқналигидан сақланса, ана ўшалар зафар топувчилардир» (ояти)ни нозил қилди».

Манба: hadis.islom.uz

